

พัชรินทร์ มหัทธกร 2551: สิ่งไรภพ: การศึกษาการดัดแปลงนิทานคำกลอนเป็นบทละครเวทีสมัยใหม่ ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (วรรณคดีไทย) สาขาวรรณคดีไทย ภาควิชาวรรณคดี ปรชานกรรมการที่ปรึกษา: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ยุดา อารัมภีร์, อ.ด. 187 หน้า

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นการศึกษาการดัดแปลงนิทานคำกลอนเรื่องสิ่งไรภพของสุนทรภู่ เป็นบทละครเวทีสมัยใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบนิทานคำกลอนเรื่องสิ่งไรภพของสุนทรภู่กับบทละครเวทีเรื่องสิ่งไรภพของคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร และบทละครเวทีเรื่องสิ่งไรภพของภัทราวดีเธียเตอร์

เรื่องสิ่งไรภพเป็นนิทานแบบจักรๆ วงศ์ๆ ซึ่งมีตัวเอกเป็น โอรสกษัตริย์ พลาดพรากจากบ้านเมือง ผจญภัย ได้ของวิเศษ มีชายามากกว่าหนึ่งคน และเรื่องจบลงอย่างมีความสุข เรื่องสิ่งไรภพแพร่หลายอยู่ในสังคมหลายรูปแบบ เป็นต้นว่า นิทานคำกลอน ละคร โทรทัศน์ การ์ตูน ลิเก รวมทั้งละครเวทีซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งที่น่าสนใจ

จากการศึกษาพบว่านิทานคำกลอนเรื่องสิ่งไรภพของสุนทรภู่เมื่อดัดแปลงเป็นบทละครเวทีมีการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านเนื้อหา การสร้างตัวละคร ฉาก การใช้สัญลักษณ์ และภาษา ส่วนแก่นเรื่อง การตีความเนื้อหาและตัวละคร และการสื่อความหมายยังคงตามนิทานคำกลอน ลักษณะเด่นของละครเวทีเรื่องสิ่งไรภพคือใช้เทคนิคแบบตะวันตก ทั้งสองคณะนำเสนอด้วยการใช้น้ำฉากในการแสดง เพื่อสื่อความหมายเรื่องสัญลักษณ์ให้ชัดเจนขึ้น ทำให้ผู้ชมสามารถเข้าใจเรื่องได้โดยง่าย และตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้จัดทำละคร

บทละครเวทีเรื่องสิ่งไรภพแสดงให้เห็นการเผยแพร่วรรณคดีในรูปแบบศิลปะสมัยใหม่ ทำให้วรรณคดีมรดกของไทยยังคงมีบทบาทอยู่ในสังคมสมัยปัจจุบัน

พัชรินทร์ มหัทธกร
ลายมือชื่อนิติ

ลายมือชื่อประธานกรรมการ

๒8 / ๗๕ / ๒๕๕1

Patcharin Mahittikorn 2008: Singhakraiphop: A Study of Adaptation of the Poetical Tale to Modern Plays. Master of Arts (Thai Literature), Major Field: Thai Literature, Department of Literature. Thesis Advisor: Assistant Professor Yada Arrumpee, Ph.D. 187 pages.

This thesis is a study of the adaptation of Sunthornphu's Singhakraiphop for modern theatrical performance. The objective is to compare the original poetical version of Singhakraiphop with the scripts for modern theater by the Faculty of Arts at Silapakorn University, and by Patravadi Theater.

Singhakraiphop is a typical Thai romance. The main character is a prince who is driven away from his country. He takes various adventures, is saved by some magical devices, and is a polygamist. The story has a happy ending. The story of Singhakraiphop has been popularized in various forms, such as poetical tales, television series, comics, Likae performance (Thai folk dance drama), and modern theater, which is an interesting phenomenon.

The study reveals that the adaptation of Singhakraiphop from the poetical version to the scripts for modern theatrical performance can be found in plot, characterization, setting, symbolism and language. The theme, the interpretation and presentation of the story and characters remain unchanged. Besides, the study finds that modern techniques are used by the Faculty of Arts and Patravadi Theatre: masks are used to make the symbolic meanings, as intended by the producers, clearer to the audience.

On modern stages, Singhakraiphop is made known to the public through new theatrical methods. Thai heritage literature is, therefore, kept alive in the present society.

Patcharin Mahittikorn
Student's signature

Yada Arrumpee
Thesis Advisor's signature

28 / 05 / 2008